

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ
ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ**

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε τῶν Ἀρμενίων,
Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Ἀμαθούντος,
Ἐντιμε κ. Ὑπουργέ Δικαιοσύνης,
Κύριε Ἐκπρόσωπε τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Ἀθλητισμοῦ καί
Νεολαίας,
Ἐντιμοι κ.κ. Βουλευτές,
Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγητές,
Σεβαστό Ἱερατεῖο,
Ἀγαπητοί Σπουδαστές,
Κυρίες καί κύριοι,

Μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἀρξάμενου πρό μηνός νέου ἔτους 2024 καί
τῆς παρούσας τελετῆς τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας, ἑνός ἐθίμου, ποῦ
ἔχει τήν ἀρχή του, κατά τούς χρόνους τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί
ἄμεσα συνδεδεμένου μέ τόν ἴδιο, εὐχομαι ἐκ μέσης καρδίας σέ ὅλους
καί ἰδιαίτερα πρός τούς πανεπιστημιακούς διδασκάλους καί
μεταπτυχιακούς καί ἐπί διδακτορία φοιτητές τοῦ ὀστράκινου αὐτοῦ
σκεύους τῆς ἀνώτατης βαθμίδας τῆς παιδείας, τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ
Πανεπιστημίου Λευκωσίας, ὅπως Κύριος ὁ Θεός, μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, εὐλογεῖ τά
διανοήματά σας πρός πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ὥστε νά δοξάζεται καί νά
εὐλογεῖται τό πάντιμο καί μεγαλοπρεπές ὄνομα τοῦ ἐν τριάδι
ἀναρχου καί αἰώνιου Θεοῦ.

Ἡ Θεολογία, ἀγαπητοί φοιτητές, δέν εἶναι περιττή πολυτέλεια,
ἀλλά ὀργανική ἀνάγκη γιά τήν Ἐκκλησία. Πᾶν, ὅτι μεγαλειῶδες
ἔχει ἡ Ἐκκλησία, ὡς περιεχόμενο, ὡς θεσμό, ὡς παράδοση, ὡς
θησαυρό, αὐτό ὀφείλεται στή Θεολογία της, καί κανένα ἀπό αὐτά
μπορεῖ νά νοηθεῖ ὀρθόδοξα χωρίς τή Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Θεολογία ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀναπνοή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία Ὁρθοδοξία ὀφείλει νά παρέχει ἀδιάκοπα στόν κόσμο τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, «ἐν δυνάμει καί ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καί ἐν πληροφορία πολλῇ», κατά τόν Ἀπόστολο Παῦλο (Α΄ Θεσ. α΄ 5).

Μέ τή Θεολογία ἡ Ἐκκλησία ἀποκτᾷ ἐπάρκεια καί τόν δυναμισμό, πού θέλει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καί εἶναι σέ θέση νά υπερασπίζεται καλύτερα τήν ὀρθόδοξη πίστη ἔναντι τῶν ποικίλων ἰδεολογικῶν, φιλοσοφικῶν, κοινωνικῶν καί ἄλλων ρευμάτων. Ἀλλά καί νά συμμετέχει δημιουργικά στόν πνευματικό διάλογο τῆς ἐποχῆς μας, καί νά δίνει δυναμικά τή μαρτυρία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς στό ἱστορικό γίγνεσθαι τῆς οἰκουμένης. Δίκαια, λοιπόν, ἡ Θεολογία ἔχει χαρακτηρισθεῖ σάν ἡ καρδιά τῆς Ἐκκλησίας, γιατί, ὅταν ἐνεργεῖ ὡς ἐκκλησιαστική, ὅταν, δηλαδή, βρίσκεται σέ ὀργανική συνάρτηση μέ τήν Ἐκκλησία καί δέν ἐκτρέπεται σέ σχολαστικές ἀναζητήσεις, τότε γίνεται ὁ ἐκφραστής τοῦ φρονήματος τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποβαίνει ἡ δύναμη ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων της.

Ἡ Θεολογία, ἀγαπητοί σπουδαστές, δέν εἶναι μόνο ψιλή διανοητική ἀπασχόληση, ἀλλά μία ὑπαρξιακή ἀνάγκη, ἕνα γεγονός, πού ἐκπηγάζει ἀπό τά βάθη τῆς ὑπαρξης καί ἀπλώνεται στήν ὅλη ζωή. Γι' αὐτό συνοδεύεται, ὅπως τονίζουν οἱ Μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπό κάθαρση καί νήψη καί ἄσκηση καί ἁγιασμό, τροφοδοτεῖται δέ ἀπαραίτητα ἀπό συνεχῆ διάλογο μέ τόν ζῶντα Θεό, (προσευχή, λατρεία, ἁγιαστικά Μυστήρια, Θεία Εὐχαριστία). Ἄν δέν ὑπάρχει ὁ ἀπαραίτητος αὐτός ὄπλισμός καί φωτισμός, τότε ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία κινδυνεύει νά καταντήσῃ μιά ἀνθρώπινη νοησιαρχική ἐπιστήμη, πού ἀπλῶς θά ἀρκεῖται νά προσθέτῃ κάθε χρόνο κάποια πτυχία ἢ καί μερικές εἰδικές διατριβές στόν παγκόσμιο χεῖμαρρο τῆς βιβλιογραφίας. Τό ὑπογραμμίζω αὐτό, γιατί δυστυχῶς σήμερα στήν ἀντίληψη μερικῶν θεολόγων ὑπάρχει μιά διάσταση καί ἀπόσταση μεταξύ Θεολογίας καί Ἐκκλησίας. Ἡ θεολογία τους εἶναι ἀκαδημαϊκή καί μόνο. Ἡ ἀληθινή ὁμως Θεολογία ὑπῆρξε πάντοτε στόμα καί ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας, λειτουργός καί διάκονος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, μέ αὐτά πού λέγω δέν σημαίνει, ὅτι καταργεῖται ἡ σκέψη, τό σπουδαστήριό, ἡ ἔρευνα, ἡ διαλεκτική καί ὁ

προβληματισμός. Αὐτά ὑπάρχουν, ἀλλά ἔρχονται δεύτερα. Πρωταρχικό εἶναι τό «ένός δέ ἐστι χρεία» (Λουκ. ι' 42), νά κατοικήσει, δηλαδή, ὁ Χριστός «ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν» (Β' Κορ. α' 22). Γιατί μόνο ἔτσι θά εἶναι ἡ μαρτυρία μας ἰκανή νά συγκινήσει τούς ἀνθρώπους. Ἐπομένως, πρέπει, ὅπως πολύ σοφά τονίζει ὁ μέγας ὀρθόδοξος Θεολόγος πατήρ Γεώργιος Φλορόφσκι, «ἡ ἔδρα νά πλησιάζει τό Θυσιαστήριον». Πρέπει ὅπωςδήποτε νά ὑπάρχει σύζευξη θεωρίας καί λατρείας, καί συναδέλφωση Θεολογίας καί προσευχῆς. Ἄλλωστε, «εἰ θεολόγος εἶ, προσεύξῃ ἀληθῶς καί εἰ ἀληθῶς προσεύχῃ θεολόγος εἶ», τονίζει ὁ ὅσιος Νεῖλος.

Εὐχομαι καί πάλι σέ ὅλους, διδάσκοντες καί διδασκομένους, ἡ χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά σᾶς καθοδηγεῖ «εἰς ὁδοῦς ζωῆς, ἀγῶνος καί ἀληθείας». Γιατί μόνο ἔτσι ἡ ἀγία μας Ὁρθοδοξία θά ἀποβεῖ καί πάλι ἡ θερμουργός καί φωτιστική δύναμη ὅλου τοῦ κόσμου, πού θά δονεῖ τίς καρδιές καί θά συγκλονίζει τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Σᾶς καλῶ, λοιπόν, ὅλους, ἀγαπητοί σπουδαστές, νά μεταβληθεῖτε σέ προμηθεῖς, γιά νά μεταδίσετε στόν κόσμο τό δημιουργικό πῦρ τῆς πρό τόν Θεόν ἀγάπης.